

ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM інвестує в ремонт очисних споруд

Актуально

Цех очиски промислових і стічних вод (ОПСВ) є структурним підрозділом ПАТ «АЗОТ», який очищає всі стоки і підприємства, і міста Черкаси. Щорічно в утримання і розвиток біологічних очисних споруд «Азот» вкладає десятки мільйонів гривень.

Цього року обсяг інвестицій ще зріс, адже підприємство, як суб'єкт господарювання, що має ліцензію на очищення міських стоків, зобов'язане інвестувати у розвиток очисних споруд ще й частину коштів, одержаних за надання місту послуг з очиски. До кінця року всі заплановані заходи з модернізації цеху ОПСВ буде завершено.

Детальніше на **2 стор.**

Читайте в номері

Цех А-3 перевиконав план та скоротив енерговитрати **3**

Злагоджена робота підприємства під контролем диспетчерів **6**

На «Азоті» проходять практику спеціалісти ПАТ «Концерн Стирол» **7**

Волонтери «утеплюють» воїнів на зиму **8**

Шефська допомога від хіміків для школи №22 **8**

Майстерна робота друкарів «Азоту»

6
стор.

Вся необхідна для роботи підприємства друкарська продукція виготовляється безпосередньо на території ПАТ «АЗОТ» працівниками бюро розмножувальної техніки.

Відбулася нарада з охорони праці

На початку листопада відбулася нарада з охорони праці й охорони навколишнього середовища, на якій детально обговорювалися підсумки роботи за третій квартал та дев'ять місяців 2015 року. Про стан профілактичної роботи доповідала директор департаменту з охорони праці Л.В.Зінченко, про охорону навколишнього середовища – начальник ВОНС З.В.Хорольська. Питання газової та пожежної безпеки, а також рівень захворюваності за відповідний період аналізували командир ВГРЗ К.М.Ткаченко, начальник 1 ДПРЗ Ю.О.Литвин та завідувач терапевтичними дільницями МСЧ Н.І.Здоровець.

ПАТ «АЗОТ» ОСТСНЕМ інвестує у реконструкцію біологічних очисних споруд

Цех ОПСВ є структурним підрозділом ПАТ «АЗОТ», який очищає стоки підприємства та каналізаційні стоки міста. Щорічно на утримання і розвиток біологічних очисних споруд спрямовуються десятки мільйонів гривень.

— Одним із пріоритетних напрямків діяльності й розвитку підприємства було визначено екологічний аспект. Тому, інвестуючи в розвиток біологічних очисних споруд, ми забезпечуємо екологічну, а відтак й економічну безпеку як «Азоту», так і міста Черкаси в цілому, — зазначає Голова Правління ПАТ «АЗОТ» Віталій Складов.

Окрім впровадження організаційно-технічних заходів, які плануються і виконуються з року в рік у цеху ОПСВ, під-

Очисні біологічні споруди ПАТ «АЗОТ», які призначалися виключно для потреб хімічного підприємства, на початку 90-х років прийняли на очищення ще й міські каналізаційні стоки, оскільки міські очисні споруди на той час були в занедбаному стані й не підлягали подальшій експлуатації.

приємство, як суб'єкт господарювання, що має ліцензію на очищення міських стоків, зобов'язане інвестувати у розвиток очисних споруд ще й частину коштів, одержаних за надання місту послуг з очистки.

— Ми є ліцензіатами Національної комісії у сфері регулювання комунальних послуг і енергетики, тож повинні виконувати ліцензійні умови, серед яких розробка і реалізація інвестиційних програм, що спрямовуються на реконструкцію й удосконалення роботи очисних споруд, — пояснює заступник Технічного директора з розвитку та інвестицій Микола Антоневич. — У грудні 2014 року вищезгадана комісія схвалила Інвестиційну програму ПАТ «АЗОТ» на 2015 рік. Сума інвестицій складала понад 2,6 мільйона гривень. Чому саме така сума? Обсяг інвестиційної складової встановлюється розміром амортизаційних відрахувань за попередній рік. На кінець 2014 року він становив понад 2,6 мільйона гривень без ПДВ. Тобто на цю суму ми повинні запланувати і виконати заходи. На 2015 рік ми запланували оновлення автомобіль-

ного парку спецтехніки, яка вже зношена — бюджет близько 300 тисяч гривень. Другий захід — реконструкція очисних споруд, яка передбачає заміну мулосмоку на вторинному відстійнику №3. На реалізацію цього заходу виділено майже 700 тисяч гривень без ПДВ. Таку ж суму коштів виділено і на заміну мулоскребу на первинному відстійнику. Ще один захід впроваджується на першій технологічній частині очистки стоків. Там відбувається заміна механічної грабельної решітки. Всього їх шість. Чотири ми вже замінили протягом останніх років. Залишилось ще дві. Одну замінюємо зараз, ще одну — наступного року.

Щодо технічно-економічного обґрунтування необхідності та доцільності впровадження саме цих заходів, то, за словами спеціалістів, вказані роботи вкрай потрібно було виконати. Внаслідок тривалої експлуатації і постійного контакту з очищеними стічними водами відбулося корозійне і фізичне зношення металевої конструкції мулосмоку. Мулозбірні труби, міст, центральна опора

піддалися з часом наскрізній корозії і втратили свою цілісність і жорсткість. Для забезпечення належної якості очищених стічних вод необхідно провести заміну мулосмоку та ремонт днища відстійника. Що це дасть? Крім того, що нове обладнання буде надійно працювати, воно ще й забезпечуватиме економію енергоресурсів. Скажімо, потужність електродвигуна нового мулосмоку зменшить споживання електроенергії із 19272 кВт/год до 6570 кВт/год у рік, зменшиться і кількість ремонтних робіт механічного блоку. Загальний економічний ефект від впровадження заходу складе понад 161 тис. грн. Термін окупності становить близько 6,5 років.

До програми реконструкції цеху ОПСВ приступили в першому кварталі цього року і до 31 грудня вона має завершитись. Наступного року впроваджуватимуться нові інвестиційні проекти, які, знову ж таки, спрямовуватимуться на забезпечення життєдіяльності очисних споруд, підвищення ефективності їхньої роботи.

Євдокія Мацюкіна

Фінансова сфера

Тема для обговорення

Турбулентний стан української економіки призвів до суттєвого зниження рівня життя населення. Наглядова рада та адміністрація ПАТ «АЗОТ» глибоко стурбовані такими негативними економічними явищами.

— Незважаючи на всі труднощі, ПАТ «АЗОТ» залишається одним із тих підприємств, де на сьогодні збережено своєчасну виплату заробітної плати. Крім того, за нинішніх економічних умов ми шукаємо шляхи підвищення рівня життя наших працівників, — зазначає начальник відділу організації праці і заробітної плати Олена Муравйова.

Підвищення рівня фінансового забезпечення азотівців передбачається провести в три етапи. Перший етап охопить основні технологічні цехи, другий — допоміжні структурні підрозділи, третій — заводоуправління.

Менеджмент товариства вже розпочав працювати над розробкою відповідних заходів.

— Ми не плануємо на цьому зупинитися. В подальшому хочемо розробити додаткову систему матеріального стимулювання, — розповідає Олена Іванівна. — Зокрема це стосуватиметься активних і наполегливих працівників, які продовжують професійно розвиватися, освоюючи додаткові робочі місця.

Наголошуємо, що на етапі розробки вищезгаданих проектів кожен працівник «Азоту» може висловити свою думку. Всі пропозиції обов'язково буде розглянуто.

Власн. інформ.

ЦЕХ А-3 ПЕРЕВИКОНАВ ПЛАН ТА СКОРОТИВ ЕНЕРГОВИТРАТИ

Виробництво аміаку одне з найскладніших на Черкаському «Азоті» OSTCHEM, адже в процесі задіяні всі хімічні реакції, що застосовуються у промисловій неорганічній хімії. До того ж, саме аміак є сировиною для виробництва всієї продукції підприємства, і від злагодженої роботи аміачників залежить успіх роботи всього «Азоту».

Саме тому після простою підприємства цех А-3 розпочав пускові операції найпершим. Як розповів начальник цеху А-3 Віктор Погорілий, 29 вересня тут вже отримали перший аміак, після чого цех швидко вийшов на повне навантаження і перевиконав план з виробництва продукції у жовтні, напрацювавши 38 тис. 515 тонн аміаку, що становить (102%). Крім

того, цей структурний підрозділ продовжує скорочувати енерговитрати. Так, при встановленій нормі на жовтень 1020 м³ газу на 1 тону продукції, цеху вдалося вийти на показник 998,5 м³, електроенергії із запланованих 735 кВт/год на тону продукції використали лише 707,14 кВт/год. Знесолоної води використано 2,04 м³ на тону продукції (норма

— 2,5 м³), оборотної — 392 м³ (норма — 450 м³).

— Ми постійно працюємо над підвищенням енергоефективності виробництва, що дозволяє збільшити рентабельність продукції та її екологічність. Для цього не лише постійно ремонтуємо обладнання, а й модернізуємо його, — розповідає Віктор Погорілий. — У 2014 році нам вдалося зекономити майже 11,5 млн. м³ природного газу та 1 млн. 231 тис. кВт/год електроенергії.

Цього року також по максимуму було використано період простою виробництва для того, щоб провести капітальні ремонти на обох технологічних нитках. Серед важливих організаційно-технічних заходів — заміна проміжного колектора (трійника) по виходу з печі первинного риформінгу №1 та ремонт такого ж колектора по виходу з печі первинного риформінгу №2, а також модернізація сепараторів CO₂ поз. Д-107-1,2 на обох агрегатах підготовки

Віктор Погорілий

синтез-газу, що дозволяє більш якісно очищати від вологи вуглекислий газ — побічний продукт цеху А-3, який подається на виробництво карбаміду в цехи М-2 та М-6.

Нині А-3 працює на повну потужність, йдучи з випередженням планових показників на листопад. Досвідчений колектив цеху справляється з будь-якими виробничими завданнями. Щоб працівники мали високу кваліфікацію, більшість хіміків освоїли по 2-3 професії. Практикується в цеху й ротация постійного та підмінного персоналу, аби спеціалісти не втрачали навиків і тримали руку на пульсі потужного виробництва.

— У нашій зміні працюють 10 осіб. Більшість людей віком до 40 років. Навчаємо молодь. Зараз у нас стажується випускник ЧДТУ Олександр Драга, який у рамках програми підготовки молодих спеціалістів освоює робоче місце апаратника конверсії агрегатів підготовки синтез-газу, — розповідає начальник зміни №4 Микола Шумовський.

Робота хіміка на виробництві вимагає глибоких знань, досвіду та постійної зосередженості. Азотівці зізнаються, що нерідко думають про роботу і вдома, а під час зустрічей у дружньому колі продовжують обговорювати виробничі питання. Адже непроста й відповідальна робота стала для них справою всього життя.

Наталія Бакалова,
фото автора

Зміна №4 цеху А-3: В.Бізюков, М.Шумовський та О.Драга

Цех М-5 готується до капітального ремонту

У цеху М-5 з виробництва неконцентрованої азотної кислоти готуються до проведення капітального ремонту агрегату №7/2. Ремонт має розпочатися в кінці листопада.

Програмою проведення капітального передбачено ремонт ГТТ-3М із заміною лопаток проточних частин компресора та турбіни, а також капітальний ремонт розгінного двигуна 2 ФАЗ-800 із заміною обмоток статора та ротора. Технологічна частина агрегату теж буде відремонтована, тут планується замінити фільтри в змішувачі АПС, футеровку

в котлі утилізаторі нітрозних газів та частково трубопроводу нітрозного газу. Крім того, буде відремонтований контактний апарат та встановлений новий каталізатор окислення аміаку.

— У цьому році це вже другий масштабний капітальний ремонт у цеху М-5. У квітні-червні аналогічний ремонт ми провели на агрегаті № 2/1, — розповідає начальник цеху Вла-

дислав Літошенко. Нинішній за обсягами виконаних робіт буде таким, як і попередній. Ми спрямовуємо зусилля на відновлення ресурсу обладнання, що забезпечить ефективну роботу не тільки нашого цеху, а й виробництв, які технологічно пов'язані з ним та задіяні у випуску мінеральних добрив.

Наталія Бакалова

ПАТ «РІВНЕАЗОТ» нарощує обсяги виробництва та реалізації аміачної селітри

Після успішного запуску виробничих потужностей ПАТ «Рівнеазот», яке входить до холдингу OSTCHEM (об'єднує підприємства азотної хімії Group DF), наростило обсяги виробництва та реалізації аміачної селітри. Зокрема у жовтні 2015 року виробництво аміачної селітри зросло на 2,3% (+1 142 тонни) порівняно з відповідним періодом 2014 року.

Реалізація цього виду мінеральних добрив у жовтні 2015 року зросла більше ніж на 50% порівняно з продажами амселітри у жовтні 2014 року.

У жовтні 2015 року ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM випустило 50 860 тонн аміачної селітри. Також за цей період підприємство виробило 33 665 тонн вапняково-аміачної селітри, 7 873 тонни аміаку водного технічного, 39 807 тонн аміаку рідкого технічного та 61 834 тонни неконцентрованої азотної кислоти. За підсумками жовтня 2015 року підприємство випустило близько 93 тисячі тонн мінодобрив.

— Після запуску підприємства у роботу, потужності з виробництва мінеральних добрив працюють на максимальних навантаженнях по-агрегатно. «Рівнеазот» робить усе, аби у повному обсязі забезпечити вітчизняних аграріїв необхід-

ними для них мінодобривами. Уся продукція одразу йде до споживачів, на наших складах добрива не затримуються, — каже Голова правління ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM Михайло Заблуда.

Оперативна поставка мінеральних добрив кінцевому споживачу здійснюється завдяки

грамотній логістиці, яка вибудована холдингом OSTCHEM. Холдинг володіє найбільшою в Україні мережею складів з реалізації мінеральних добрив (ПРАТ «УКРАГРО НПК»). На сьогодні ця мережа розташована в різних регіонах країни та повністю обладнана для приймання, зберігання, фасування

та відвантаження мінодобрив споживачам.

Також у жовтні 2015 року ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM збільшило і реалізацію аміачної селітри. Зокрема, у жовтні «Рівнеазот» реалізував 50 133 тонни аміачної селітри, 6 225 тонн вапняково-аміачної селітри, 4 784 тонни водного технічного аміаку та 2 169 тонни рідкого технічного аміаку. Всього реалізація основних продуктів, робіт та послуг у жовтні 2015 року склала близько 330 млн. грн.

Нагадаємо, що виробничі потужності ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM відновили свою роботу 29 вересня — після чотиримісячної вимушеної зупинки. Цього дня цех аміачної селітри отримав першу продукцію після тривалого простоя.

Під час зупинки «Рівнеазот» провів масштабні роботи капітального плану у цехах підприємства, на об'єктах міжцехових комунікацій. Фахівці підприємства провели низку експертних обстежень. Керуючись висновками діагностики, замінили цілий ряд проблемних ділянок технологічних трубопроводів, паро- та аміакопроводів. Особливої уваги ремонтні служби приділили тим трубопроводам, які неможливо відремонтувати без повної зупинки всього виробництва. За цей час були проведені капітальні ремонти в усіх основних та допоміжних цехах та на об'єктах міжцехових комунікацій.

Основні обсяги ремонтних робіт виконували працівники основних та допоміжних цехів, спеціалісти управління ремонтно-монтажних робіт, ремонтно-будівельного цеху, та ремвиробництва. Також до капремонтів (окрім працівників підрозділів, у яких проводилися роботи) були залучені і працівники адипінового виробництва.

Джерело: azot.rv.ua

Культура. Фонд Firtash Foundation

У США відкрито меморіал жертвам Голодомору

7 листопада у Вашингтоні відбулося офіційне відкриття пам'ятника жертвам Голодомору в Україні 1932 – 1933 років. Реалізація проекту зі створення пам'ятника стала можливою завдяки фінансовій допомозі благодійного фонду Firtash Foundation.

У церемонії взяли участь представники місцевої української громади, Конгресу США, співробітники дипломатичних установ та духовенство. Також на церемонії була присутня перша леді України Марина Порошенко.

Дозвіл на початок робіт з підготовки проекту меморіалу був отриманий ще у 2006 році. У розробці концепції взяли участь Крайовий Комітет США для визнання Голодо-

мору Геноцидом, Посольство України у США і Адміністрація національних парків США. Автором пам'ятника стала відомий архітектор Лариса Курилас. Але саме будівництво Меморіалу розпочалося лише у 2014 році — після того як за ініціатииви Дмитра і Лади Фірташів фонд Firtash Foundation виділив для проекту 2,5 мільйона доларів.

Меморіал жертвам Голодомору, який отримав назву «Пшеничне поле», розташований у

самому центрі Вашингтону поруч з будівлею Конгресу США. Бронзовий барельєф зображує поле пшениці, його чіткість поступово зменшується, що демонструє колоски, які ніби в'януть і розчиняються у небутті. Напис біля барельєфа: «У пам'ять про мільйони невинних жертв штучного голоду в Україні, спланованого та вчиненого сталінським тоталітарним режимом».

Джерело: Group DF

Студенты-экологи посетили МОРСКОЙ ТЕРМИНАЛ «НИКА-ТЕРА»

В конце октября на морском терминале «Ника-Тера» (ООО «МСП Ника-Тера» входит в Group DF) на ознакомительной экскурсии побывали студенты Черноморского государственного университета имени Петра Могилы, которые учатся по специальности «Экология».

Для будущих специалистов знакомство с работой предприятия представляло особый интерес, ведь информация, полученная в ходе экскурсии, стала очень полезной студентам как для изучения учебных дисциплин сейчас, так и с целью знакомства будущих специалистов с предприятием, как местом практики и возможностью трудоустройства в дальнейшем.

Непосредственно перед самой экскурсией, студентам рассказали о правилах безопасности и только после «инструктажа» будущие экологи отправились изучать работу терминала.

Студенты-экологи в рамках программы «Студент» уже бывали на экскурсии по предприятию. Однако, многие не узнавали некоторые части морского терминала. Причиной этому послужило то, что

предприятие не стоит на месте. Везде «кипит жизнь». Строительство меняет внешний вид порта и многие знакомые объекты меняются до неузнаваемости.

Студентов ознакомили не только с грузовыми районами предприятия и принципами их работы, но и рассказали о реализованных проектах, которые

имеют непосредственное отношение к экологии.

Так, в рамках проекта по снижению выбросов в атмосферу предприятие закупило оборудование, которое снижает уровень запыленности воздуха и выбросы в атмосферу. Внедрение в эксплуатацию новой системы на территории нового

зернового элеватора силосного типа дало возможность свести к минимуму попадание пыли в атмосферу во время перегрузки зерновых культур.

— Цель проведения подобных экскурсий — это продолжение нашей программы «Студент», в рамках которой предприятие привлекает для работы у нас активных, перспективных студентов. В настоящее время предприятие может предложить молодым специалистам стабильную работу и хорошие возможности для профессионального роста, однако найти действительно профессиональных и увлеченных работников сегодня не просто. Но, я уверен — благодаря нашему тесному сотрудничеству мы сможем подготовить новое поколение специалистов», — отмечает председатель общества Александр Гайду.

Источник: nikatera.com

Водоснабжение Северодонецкого «Азота» станет более экономичным

На Северодонецком «Азоте», входящем в холдинг OSTCHEM (объединяет предприятия азотной химии Group DF), завершается программа по оптимизации водопроводных сетей, направленная на снижение затрат на обеспечение предприятия хозяйственно-питьевой и фильтрованной водой.

Один из значительных этапов программы — реконструкция фильтровальной станции цеха внешнего водоснабжения.

— Некоторые элементы станции уже устарели, поэтому было решено смонтировать обводную линию, — говорит начальник цеха внешнего водоснабжения Игорь Давыденко. — Это сократит затраты на содержание исключенных из технологической цепочки старых корпусов станции, а также снизит себестоимость фильтрованной воды.

По словам начальника цеха, столь значительных работ в подразделении еще не проводилось, опыта выполнения некоторых операций у «азотовцев» не было. Но специалисты предприятия успешно справились с заданием. После завершения монтажа последней камеры и бетонной перегородки фильтровальная станция будет готова к работе по новой схеме.

Напомним, ранее в цехе внешнего водоснабжения достигнуто снижение себестои-

мости речной декарбонизированной воды. Тогда было принято рациональное решение о внедрении установки механического обезвоживания осадка, образующейся при ее производстве. Предназначенная для очистки шламонакопителя установка призвана продлить срок его службы и, соответственно, увеличить резерв речной декарбонизированной воды, основным потребителем которой является цех разделения воздуха и производства углекислоты.

Источник: azot.lg.ua

Виконання паперової роботи НА ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM ЗАБЕЗПЕЧУЄ БРТ

Сотні тисяч примірників журналів, рапортів, бланків та багато інших необхідних для роботи підприємства документів друкується в бюро розмножувальної техніки Черкаського ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM. Завдяки цьому відділу вся необхідна друкарська продукція виготовляється безпосередньо на території товариства.

У типографії БРТ: М.Шкарупа, О.Лісіна, А.Жура і С.Орловська

Тут працюють 10 спеціалістів: оператори копіювально-розмножувальних машин, друкарі, палітурники. Нещодавно цей структурний підрозділ очолив Михайло Шкарупа

— молодий спеціаліст, який має досвід роботи у сферах технічного дизайну та поліграфії. Увійти в курс справи йому допомагає попередній керівник БРТ, ветеран праці Михайло Захарін,

який більше 20-ти років очолював бюро і зараз продовжує працювати в ньому на посаді консультанта.

Бюро розмножувальної техніки має кілька підрозділів, кожен з яких виконує свою виробничу функцію. Так, розміщена в приміщенні ремонтно-механічного цеху типографія плаского офсетного друку друкує і збирає журнали, рапорти та іншу багатотиражну продукцію. Мінімальна кількість замовлення — від 1000 примірників. Підрозділ, що розміщується в приміщенні центральної лабораторії, виготовляє копії різноманітних схем та креслень, які використовуються на виробництві. Особливо потребують такої послуги проектно-конструкторський відділ та відділ головного будівельника.

Ще одне відділення БРТ розташовується в приміщенні заводу управління товариства. Тут виконується оперативний і повноколірний друк, копіювання документів. До речі, вітальні адреси ювілярам, запрошення та квитки на святкові заходи, корпоративні вітальні листівки на свята, грамоти та інша святкова і сувенірна продукція — це теж справа рук колективу БРТ. А ще у штаті цього відділу працює коректор, який перевіряє на грамотність всі накази й розпорядження, а також тексти, що використовуються в друкованій продукції бюро.

Тож бажавмо невеликому, але професійному і дружньому колективу друкарів подальших творчих успіхів і безперерійної роботи.

Наталія Бакалова,
фото автора

Життєдіяльність підприємства під контролем диспетчерів

Цілодобово диспетчерська служба виробничого відділу Черкаського «Азоту» відслідковує кожен етап життєдіяльності величезного підприємства. Сьогодні тут позмінно працюють Наталія Бабієвська, Людмила Нич, Наталія Мельницька, Ольга Шабатіна та Ірина Ілмедова.

Їхнє завдання — підтримання оперативного зв'язку між цехами, контроль витрат і потреб виробництва, координування роботи цехів та різних служб... Тобто, практично все, що відбувається на виробництві, починається з диспетчерської служби і нею ж закінчується.

Диспетчери — дружній колектив, в якому завжди готові поділитися досвідом, адже хто як не ці люди розуміють як важливо працювати на спільний результат. Тут з теплотою згадують Наталію Кужман, яка вийшла на пенсію, але продовжує підтримувати зв'язок з рід-

ним колективом. Всі разом переживали непоправну втрату, коли не стало Валентини Рубан.

Як наголошують у диспетчерській службі, велике значення для ефективної роботи має правильне та вчасно прийняте рішення керівників. Тому вони дуже вдячні долі, що випало працювати з мудрими, компетентними, професійними людьми, якими є Віталій Склярів, Віктор Олійниченко, Андрій Перехрест та безпосередній керівник — Володимир Шендер.

Наталія Бакалова,
фото автора

Диспетчери Н.Бабієвська та Н.Мельницька

На Черкаському «Азоті» ПРОХОДЯТЬ ПРАКТИКУ СПЕЦІАЛІСТИ «СТИРОЛУ»

З 2 по 30 листопада на Черкаському «Азоті» OSTCHEM проходять практику 10 спеціалістів Горлівського ПАТ «Концерн Стирол», яке через бойові дії на сході країни змушене було зупинитися і 1,5 роки перебуває в простой. У Черкасах розміщені схожі виробництва мінеральних добрив, тож стиролівці отримали можливість попрацювати на діючих агрегатах.

Як розповів керівник групи, головний інженер Об'єднаного аміачного заводу (ОАЗ) концерну Андрій Толоконніков, головною метою проходження практики є відновлення спеціалістами підприємства необхідних для роботи знань і навичок.

Першими до Черкаса були направлені фахівці багатотоннажних виробництв аміаку та карбаміду. Троє спеціалістів підвищують кваліфікацію в цеху М-6, решта — це аміачники, які нині вивчають специфіку виробництва цеху А-5.

— Протягом тижня ми проходили підготовку з охорони праці на базі навчального центру Черкаського «Азоту», після чого нас направили в цехи, — розповів Андрій Толоконніков. — Тут ми вивчаємо регламенти, інструкції по робочих місцях, знайомимося з обладнанням і режимом його роботи. Це не лише стимулює процес відновлення професійних навичок і знань, а й дозволяє перейняти досвід у колег, оцінити переваги модернізації, яка була проведена на виробництві аміаку.

Аміачники «Стиролу» порівнюють їхнє та черкаське виробництво з двома близнюками, які росли в різних місцях. Завдяки проведеній у цеху А-5 модернізації, вдалося збільшити його продуктивність до 1700 тонн аміаку на добу, тоді як стиролівці отримують з одного агрегату 1500 тонн. Крім того, черкаське виробництво більш автоматизоване. Горлівські виробничники сподіваються, що їхнє підприємство відновить роботу і можна буде його далі розвивати, в тому числі й на досвіді черкаських колег.

— Усі працівники «Стиролу», які проходять у нас практику, мають великий досвід роботи на агрегатах аміаку і є хорошими спеціалістами, — розповідає інженер-технолог цеху А-5 Іван Рудзєєв. — Від-

Аміачники «Стиролу» на виробництві в цеху А-5

чується, що люди скучили за роботою. Вони вивчають виробництво, задають конкретні й цікаві питання.

Горлівські хіміки дуже задоволені, що приїхали на споріднене підприємство.

— Дуже приємно знову побачити виробництво, яке стабільно працює, відчувати знайому виробничу атмосферу, як кажуть хіміки, знову відчувати висоту, — поділився враженнями оператор дистанційного пульта керування відділення очистки і синтезу газу 1-Б ОАЗ Андрій Гордієнко.

А ще горлівським колегам сподобалося доброзичливе ставлення до них у Черкасах, умови проживання, які їм надав «Азот». І, звичайно, саме місто — чисте, екологічне, з красивою природою і головне — з мирним небом над головою!

Наталія Бакалова,
фото автора

Навчальний центр. Співпраця зі спорідненими підприємствами

Стажування хіміків на виробництві триватиме

На базі навчального центру Черкаського «Азоту», що входить до холдингу OSTCHEM (об'єднує підприємства азотної хімії Group DF), планується проводити навчання та підвищення кваліфікації для працівників усіх українських хімічних підприємств холдингу.

Як розповів директор департаменту з управління персоналом ПАТ «АЗОТ» Ігор Сергієнко, головна мета такого нововведення — збереження кадрового потенціалу ПАТ «Концерн Стирол» та ПрАТ «Северодонецький «Азот», які знаходяться в простой через бойові дії на сході України. Керівництво холдингу OSTCHEM прагне зберегти трудові колективи цих підприємств.

Адже, щоб «виростити» кваліфікованого хіміка, потрібні роки практичної роботи. Тому людям продовжують платити зарплату, а відтепер ще й даватимуть можливість «згадати» виробничі навички на діючому виробництві.

Планується, що в грудні навчання проходитиме ще одна група зі «Стиролу», до якої входять спеціалісти з виробництва карбаміду та аміаку,

а в січні та лютому підвищуватимуть кваліфікацію працівники інших виробництв та допоміжних цехів цього підприємства. Незабаром своїх спеціалістів направить і «Северодонецький «Азот». У перспективі на базі черкаського навчального центру за окремими спеціальностями підвищуватимуть кваліфікацію також колеги з ПАТ «Рівнеазот».

Наталія Бакалова

Волонтери підприємства ДОПОМАГАЮТЬ ВОЇНАМ УТЕПЛИТИСЯ НА ЗИМУ

З настанням осінніх холодів на перший план знову вийшло завдання тепло вдягти українських воїнів. Волонтери групи «Україна понад усе» Черкаського «Азоту» придбали все необхідне для 9-ти працівників підприємства, які проходять нині службу в АТО.

Спорт

«Азот» приймає першість з волейболу

На початку листопада в спорткомплексі ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM стартували змагання відкритої першості Черкаської області з волейболу 2015 – 2016 рр. У ньому бере участь і збірна команда підприємства.

Команди-учасники розділені по віку. Окремо проходить турнір серед молодіжних команд та ветеранських команд (вік гравців 40 років і вище). Загалом у змаганнях заявлено участь 16-ти команд з різних куточків Черкаської області – Кам'янки, Золотоноші, Городища, Черкас, а також з Кіровограда та Києва.

Черкаський «Азот» вже не вперше надає свій зал для проведення різного рівня змагань, сприяючи розвитку спорту в Черкаській області та пропагуванню здорового способу життя.

Змагання організовуються та проводяться спільними зусиллями Управління сім'ї, молоді та спорту Черкаської облдержадміністрації, Федерації волейболу Черкаської області, місцевих спортивних організацій, міської громадської організації «Волейленд» та самих учасників. Відкрита першість проводиться з листопада 2015 року по квітень 2016 року. Наступні змагання заплановані на 28 листопада. Склади команд та іншу інформацію щодо змагань можна знайти на сайті громадської організації «Волейленд» www.volleyland.ch.ua.

Це Роман Вашкевич (цех К-3), Олег Гаврилук (А-3), Денис Волик (цех зв'язку), Олександр Богущ (А-5), Валерій Пономаренко (ЗП), Юрій Лепюшкін (М-9), Андрій Курило (М-9), Микола Павлюк (М-9) та Владислав Діденко (К-9). Залежно від потреб, для них було придбано зимові берці,

термобілизну, форму «Горка», рукавиці, наколінники, дошовики, розгрукки тощо.

Співпрацюють волонтери «Азоту» і з 73 Морським центром спеціальних операцій (м. Краматорськ). Нещодавно його бійці отримали 170 тубиків сала, перекрученого з часником і перцем, та майже 200

тубиків з лимоном, імбиром та медом. Їх азотівці виготовляють спільно з активістами КСН «Дніпровський».

Крім того, медики 53 ОББр отримали від волонтерів обігрівач, теплі речі та робочі рукавиці. Передати їх на передову допомогла Самооборона Сміли.

Наталія Бакалова

Шефська допомога від хіміків для школи №22

Черкаський «Азот» придбав сучасні світильники денного світла та запасні лампи до них для мультимедійного кабінету черкаської ЗОШ №22. Раніше в цьому кабінеті також силами підприємства було зроблено ремонт.

Крім того, з депутатського фонду куратора цієї школи, начальника залізничного цеху ПАТ «АЗОТ» Максима Скорика було виділено кошти на придбання сучасної радіосистеми з двома мікрофонами, акумюляторів та зарядних пристроїв до них, а також одного шнурового мікрофона.

У тому, що «обновки» працюють бездоганно, учні школи вже змогли переконатися під час проведення конкурсу «Пара осені», під час якого вибиралися найдостойніша пара

серед учнів 5-х класів, та «Осіння рапсодія». Та чи не найбільше оцінили можливості новеньких мікрофонів учасники конкурсу «Алло, ми шукаємо таланти». Щоб перемоги дітей були ще солодшими, шефи дарують призерам торти.

Крім запланованих заходів, ПАТ «АЗОТ» виконує для школи ще й роль «швидкої допомоги». Так, кілька днів тому працівники УКР оперативно ліквідували порив водопроводу в підвалі навчального закладу.

Наталія Бакалова

Жителів міста запрошують СТВОРИТИ СВЯТО ДЛЯ ОСОБЛИВИХ ДІТОК

З нагоди Міжнародного дня інваліда волонтери-активісти планують навідатися до черкаського закладу компенсуючого типу для дітей з порушенням інтелекту, щоб влаштувати для малечі свято – з сюрпризами і подарунками.

— У цьому закладі перебувають діти з обмеженими можливостями віком від 3 до 6 років. Вони, як ніхто, потребують нашої допомоги. У кожного з нас, напевно, є вдома зайва іграшка чи книжечка, яка припадає на полиці пилом. Разом ми можемо зробити життя цих діток яскравішим, — переконана волонтерка **Тетяна Устросва**.

До 3 грудня волонтери радо приймуть будь-яку допомогу від черкашан: книги, іграшки, солодощі, фрукти.

— Також є необхідність у аніматорах або клоунах, які зможуть подарувати дітям позитивні емоції, — зазначає пані **Тетяна**.

А ще волонтери запрошують усіх небайдужих долучатися і разом відвідати діток в цей день.

За довідками звертайтеся в соціальні мережі: vk.com/tatiana_ug або Facebook.

Новини коротко

Виставка робіт черкаської художниці

17 листопада 2015 року у Черкаському обласному художньому музеї відбулося відкриття другої персональної виставки молоді черкаської художниці **Ірини Голуб'ятникової** (творчий псевдонім **Руслана Голуб**).

На виставці представлено понад 50 творів, деякі з них об'єднані у тематичні серії. Роботи виконані у різних напрямках образотворчого мистецтва. Олійне малярство та акварель, символічні роботи в графічній техніці, вітражний живопис та вироби з бісеру — усе це грані різностороннього таланту **Руслани Голуб**. Художниця полюбляє експериментувати, випробовує різні техніки.

Місто готується до Нового року

5 грудня на Театральній площі відбудеться урочисте відкриття новорічної ялинки.

— Як і зазвичай, багато святкових заходів відбудеться у філармонії, в Палаці молоді, «Дружбі народів» тощо. Новинкою цього року є те, що в семи мікрорайонах міста будуть встановлені новорічні ялинки та проведені масові святкові заходи. Формат свята — сімейний. Це підтримка українських традицій, підтримка дітей, родини яких не завжди можуть дозволити провести великі свята, та вручення новорічних подарунків, — зазначила директор департаменту організаційного забезпечення міської ради **Лідія Малішук**.

У Черкасах покажуть «100 фільмів за 100 хвилин»

Кіносеанси щорічного Всеукраїнського фестивалю екстремально короткого кіно «100 фільмів за 100 хвилин 2015» відбудуться у Черкасах 4-5 грудня.

«100 фільмів за 100 хвилин» — це фестиваль однохвилинних повноцінних фільмів, які апелюють до глядачів та розповідають абсолютно різнопланові історії, які, здавалося б, неможливо вкласти в одну хви-

лину. Ігрове, анімаційне, документальне та експериментальне кіно лише з одним обмеженням — однохвилинний хронометраж.

— Цього року на глядачів чекає цілий ешелон маститих кіномитців, які присвятили

себе однохвилинному жанру. Це, наприклад, **Дон Херцвальт**, живий класик американської анімації, чиє ім'я **The New York Times** внесла до переліку кращих аніматорів усіх часів, а також численні номінанти на премію «Оскар» серед короткого метру. Десяту частину загальної програми становлять роботи українських кіномитців, — повідомляють організатори заходу.

Загалом, жителі близько 20 українських міст зможуть побачити програму фестивалю.

Вартість квитка на один сеанс складатиме 30 грн. Покази відбудуться в кінотеатрі «Україна» в Черкасах. Квитки можна придбати в касах кінотеатру «Україна» або в НеКафе.

За матеріалами інтернет-ресурсів

ФЕДІР САВЧУК: У моїх роках – найбільше моє багатство

Коли мої літа почали повертати «з ярмарку», виникла думка зібрати до купи все пережите мною, моїми рідними, друзями, колегами – азотівцями і оформити ці спогади невеличкою книжечкою. Що я й зробив, пригадавши чимало цікавих і доленосних фактів багатогранного життя. Окремі з них пропоную вашій увазі.

Народився я в перший день календарної осені 1934 року в селі Скриголови Берестечківського району на Волині. За часів Польщі це була колонія. За 200 метрів від батьківської хати був кордон. У часи Великої Вітчизняної війни він розділяв «стару Германію» і «нову Германію».

«Подорослішав» я враз, коли почалася війна. Цього ж страшного 1941 року пішов до школи, де моїми першими вчителями були Василь Пасічник і Вадим Вірасов. Школа вчить жити... Біля школи стояла стара хата, в якій уже ніхто не жив. Її вікна майже «вросли» в землю, а маленькі шибки служили для хлопців мішенню попадання в них камінцями, після яких на склі з'являлися різнокольорові візерунки. Хтось із старших хлопців дав мені камінець, щоб і я спробував кинути. Я й кинув і зробив дірку в шибці. Задзвонив дзвоник, закликаючи на урок. Та мені нікуди було поспішати, бо біля порога на мене вже чекав учитель з указкою. За цей кидок я отримав три удари по долоні правої руки. Це було перше випробування указкою. Друге я пережив через шість років, коли учителем був мій дядько. Він викладав німецьку мову у Миколаївській школі. Саме його указка навчила мене німецької мови й надалі більше ніколи не виникало проблем з цього предмета.

Молоді роки

Нашим селом війна прокотилася двічі: влітку 41-го та взимку 1943 – 1944-го. У Бужанах німці довго тримали оборону. Я з мамою та братом Іваном жив у тітки Мотрони і дядька Дмитра. Село бомбили один раз, але й цього вистачило, щоб підірвати високого чотирикрилого вітряка, якого будували мої дід і прадід.

Після закінчення у 1946 році 4-х класів Скриголівської школи переді мною відкрилися двері Миколаївської семирічки, а в 1949-му – Лопатинської середньої школи. В останніх класах ми добре здружилися з Василем Поплавським, з яким вирішили разом їхати підкоряти «вищі» Львова. У мріях я просто мавив студентською формою нафтового факультету Львівського політехнічного інституту. Але два іспити здав на четвірки, а один – на трійку і при конкурсі 4,5 осіб на місце у мене не було шансів на вступ, а переходити на інший факультет я не захотів. Тому й забрав документи. Подібна доля спіткала й мого друга Василя Поплавського. Але це не був кінець нашим мріям, це просто закінчилося дитинство...

У 18 років я повернувся в село Скриголови й погодився на пропозицію голови сільської ради поїхати на курси культпросвітпрацівників у Луцьк. Через 20 днів я вже мав довідку про закінчення цих курсів і право працювати завідувачем клубу. Хоча посади такої у штатному розкладі сільради не було. Довелося піти обліковцем у бухгалтерію колгоспу.

Закінчувався відгомін війни і сталінізму, а для мене і моїх ровесників підходив

час служби в армії. Мене ж не покидала надія, що я буду навчатися й далі. Допоміг виступ Микити Хрущова, який оголосив про електрифікацію і хімізацію сільського господарства. Я прислухався до його слів і обрав факультет електрифікації сільського господарства у Львівському сільськогосподарському інституті. Підготувався, склав екзамени і пройшов по конкурсу. Теж сталося і з моїм шкільним другом Василем Поплавським, тільки він вступив на економічний факультет. Студентські роки пролетіли швидко. Всього було. Однак завдяки родичам вдавалося пережити різні економічні ускладнення. Адже часом навіть тарілка борщу була за щастя.

Проблем з роботою після закінчення інституту не виникало. За розподілом мені випала Івано-Франківщина. Проте перед початком захисту дипломного проекту

Друзі – Василь Поплавський і я

інститут отримав додаткове замовлення на інженерів-електриків і я поміняв своє направлення на «Вінсільенерго» у Вінниці.

Якраз у цей час зі мною трапився прикрий випадок. На квартиру, де я жив, прийшов капітан КДБ Батюк, розшукуючи мене. Влаштував обшук і у валізі знайшов листа від мого земляка Федора Панчука, студента Воронежського інституту шинної промисловості, в якому він просив мене знайти й купити книжку М.Грушевського «Історія України». Як «злісного злочинця» в КДБ протримали мене до вечора, а через тиждень у комітеті комсомолу інституту винесли догану за зв'язок із націоналістами.

Федір Савчук, ветеран праці «Азоту»

Біля гуртожитку у Львові, вже студент

ВЕТЕРАНУ ВІЙНИ І ПРАЦІ ДМИТРУ ЯЧМЕНЬОВУ – 90!

На початку листопадової осені ветерану праці Дмитру Олексійовичу Ячменьову виповнилося славних 90 років, із яких два десятиліття він віддав добросовісній праці на Черкаському «Азоті».

Народився Дмитро Олексійович на далекому Уралі в місті Березники у багатодітній родині, в якій зросло восьмеро дітей. Після закінчення першого ремісничого училища пішов працювати на місцевий содовий завод. На його підліткову долю випало багато нелегких випробувань. Гуркіт Великої Вітчизняної війни вчувався й на Уралі.

На заводі, зокрема в цеху, Дмитру Олексійовичу доводилося водночас і працювати, і жити, як, зрештою, й іншим працівникам. Додому відпускали лише один раз на місяць. Після служби в армії рік навчався на курсах від Свердловського інституту, опанувавши технічну спеціальність, яка після закінчення війни згодилася йому в мирний час.

Останній рік війни не пройшов без участі Дмитра Олексійовича, про що свідчать його численні фронтові нагороди. Але ветеран не дуже любить про це розповідати.

У рідних Березниках на содовому заводі працював майстром, механіком, а в 1969 році за вик-

Дмитро Олексійович Ячменьов

ликом приїхав на Черкаський «Азот». Тут йому випала почесна місія — пускати французький аміак, за що він був нагороджений високою державною нагородою — орденом Трудової Слави. До 1975 року Дмитро Олексійович працював слюсарем у відділенні компресії, а коли вийшов на пенсію, то перейшов у цех очистки промислових і стічних вод теж на посаду слюсара і ще чотирнадцять років сумлінно трудився

в цьому структурному підрозділі. За професійні заслуги його портрет не раз «красувався» на Дошках пошани як азотівського рівня, так і обласного.

На сьогодні ніхто не дасть Дмитру Олексійовичу його 90 років. Він завжди виглядає бадьорим, його силі волі можна по-щирою тільки позаздрити. І хоч в такому віці він залишився без опори другої половинки, але з усім по дому справляється сам — і в магазини ходить, і готує, й прибирає. А яким він цікавим є співрозмовником. Так розповідає про якісь події, що заслухатися можна. У нього феноменальна пам'ять.

Найбільшим життєвим скарбом Дмитра Олексійовича, окрім двох доньок (на жаль, нині одна покійна), є четверо онуків та шестеро правнуків. І нехай на цьому багатстві не припиняється його родовід. А особисто шанованому ювілярові зичимо невичерпного міцного здоров'я, щоденних радощів та мирного довголіття.

Від імені Благодійного фонду
Ніна Агапова

Подяка

Доземно дякую за допомогу

Щирісердно дякую всьому колективу Черкаського «Азоту», тим виробничникам, які надали посильну матеріальну допомогу на лікування моєї 14-річної онуки Даші, котра залишилася сиротою.

Особливо вдячна співробітникам першого державного пожежно-рятувального загону, куди входять 18 і 19 ДПРЧ, які близько до серця прийняли мій душевний біль за життя Даші.

Нехай усім вам, дорогі працівники, зроблене вами добро неодмінно повертається сторицею, нехай всі біди та негаразди обходять вас стороною!

З вдячністю
Валентина Ільїна,
завідуюча 431 складом ЦСТ

У Черкасах пройшов традиційний осінній «бал фіалок»

Виставкова зала Черкаського художнього музею з 6 по 8 листопада перетворилася на справжнє царство квітів, де кожен охочий міг помилуватися їхньою неймовірною красою, а також придбати вподобану рослину.

Неперевершені, ніжні, теплі, заворожуючі, яскраві, барвисті... Все це про них — про узамбарські фіалки. Виставку відкрили у листопаді, бо саме цієї пори року їх можна побачити в усій красі, тобто жовтень-листопад — це їх «зірковий» час.

Одна з учасниць виставки порівнює ці кімнатні рослини з трояндами. Сенполіями вона захоплюється вже близько 20 років. Ця квітка одного разу й назавжди полонила її душу.

— Для мене вона, як троянда, тільки кімнатна. Деякі сорти можуть цвісти кілька разів на

рік. І коли у тебе по всій квартирі така краса, то це заспокоює, милує око. Неодмінно хочеться, щоб цю красу побачили й інші. Тому й виставляю свій «фіалковий рай» напоказ, — розповідає пані Людмила.

Я намагаюся щоразу побувати на виставковому вернісажі фіалок. Тут колекціонери завжди діляться порадами догляду за цими рослинами, проводять майстер-класи тощо. А ще фіалковий вазон може послужити оригінальним подарунком для друзів чи хороших знайомих.

Ніна Гошуренко

ЛІКУВАННЯ ГРИПУ ТРЕБА ПОЧИНАТИ ВЖЕ ЗА ПЕРШИХ СИМПТОМІВ

З приходом осінньо-зимового періоду на ПАТ «АЗОТ» посилюються заходи з профілактики грипу та інших респіраторних інфекцій серед працівників товариства. Лікарі вкотре застерігають: грип – небезпечне захворювання, яке може викликати тяжкі ускладнення.

Цього року, як і в попередні, для всіх працівників товариства закуплено профілактично-лікувальний антивірусний засіб «Амізон» та по 30 захисних масок. Проводиться також щеплення виробничників.

Як наголосила завідувач цеховими дільницями МСЧ ПАТ «АЗОТ» Надія Здоровець, значно знизити ризик захворюваності на ГРВІ можна дотримуючись нескладних профілактичних заходів. За можливості слід уникати великих скупчень людей та контакту з хворими, не допускати пересихання слизових оболонок носа, закапуючи їх сольовим розчином, який можна придбати в аптеці, або ж приготувати самостійно (0,5 ч. л. солі на 0,5 л кип'яченої води). Періодично потрібно змазувати носові ходи мазями з віфероном або оксоліном. Підійдуть також звичайний вазелін або рослинна олія. Жирова плівка, яка утво-

рюється від цих засобів, не дає вірусам проникнути в слизову носа. Щоб знизити ризик вдихання часточок пилу з вірусами слід провітрювати приміщення, проводити вологе прибирання.

Якщо ж ви вже відчули перші симптоми захворювання (першіння чи біль у горлі, чихання, сухість дихальних

шляхів), слід негайно вжити заходів: ретельно промити ніс (можна розчином солі), закапувати по 2 краплі інтерферону, полоскати горло настоєм трав, розчином солі з кількома краплями йоду чи іншим антисептиком, попарити ноги, випити гарячий трав'яний чай з малиною, лимоном, імбиром чи настій шипшини.

Якщо хвороба не відступає, ні в якому разі не слід займатися подальшим самолікуванням. Як зазначив лікар-терапевт вищої категорії МСЧ ПАТ «АЗОТ» Юрій Овчарук, призначаючи профілактично-симптоматичне лікування, лікар враховує характер протікання хвороби, вік пацієнта, наявність супутніх захворювань тощо. Наприклад, не слід самостійно приймати антибіотики. Вони не діють на віруси і призначаються лікарем лише коли до вірусної приєднується бактеріальна інфекція, що можна визначити за специфічними симптомами.

Нагадаємо, що головною відмінністю грипу від інших вірусних інфекцій є гострий початок хвороби з високою температурою, симптоми загальної інтоксикації (озноб, біль у скронях та очах тощо), більш тривалий та тяжкий перебіг хвороби.

Наталія Бакалова

Про аналіз пожеж у житловому секторі

Аналіз оперативної обстановки свідчить про негативну тенденцію щодо збільшення кількості пожеж у житловому секторі та наслідків від них під час настання осіннього періоду і різкого зниження температури повітря.

Основними причинами загибелі людей є отруєння чадним газом через використання населенням для обігріву житлових приміщень несправного газового обладнання та пічного опалення.

Порівняно з 2014 роком кількість пожеж у житловому секторі зросла на 12 відсотків по Україні та на 4,1 відсотка по області. Найбільше зростання відбулось у Черкаському (71,1%), Жашківському (51,7%), Катеринопільському (42,1%), Уманському (40,5%), Драбівському (26,5%), Канівському (25,8%), Монастирищенському (22,2%) районах та в місті Черкаси (28,2 %).

Найбільший показник загибелі людей на пожежах на 100 тисяч населення спостерігається в Канівському та Чигиринському районах – по 6 загиблих; Уманському – 5 осіб, Черкаському – 4 загиблих, Жашківському та Городищенському – по 3 особи, при середньому показникові по області – 2, а по Україні – 3.

В управлінні ДСНС України у Черкаській області розроблені протипожежні заходи щодо запобігання пожежам у побуті під час експлуатації побутових електроприладів, газового та пічного обладнання та недопущення загибелі на них дітей.

Підготував Д.Белашов

ВСЕУКРАЇНСЬКА АКЦІЯ
"ГЕРОЙ-РЯТУВАЛЬНИК РОКУ"

НАРОДНА
СЛУЖБА
ПОРЯТКУ 101

ГОЛОСІЇВСЬКЕ ДИВО: СВЯТО-ПОКРОВСЬКИЙ МОНАСТИР У КИЄВІ

Місто, столиця, автомобільні шляхи, метро, епіцентр шуму... Здавалося б, де в такому мегаполісі знайти місце для спокою? Та, зазирнувши в глибину Києва, в Голосіївському районі можна потрапити туди, де душа поринає в стан спокою й умиротворення. Це монастир святої матушки Аліпії.

Монастир знаходиться в досить глибокій улоговині між двома пагорбами, вкритими листяним лісом. Сучасний архітектурний ансамбль Голосіївського монастиря багато в чому повторює його ансамбль початку ХХ століття. Будівлі обителі оточує кам'яна огорожа з двома східними брамами (поряд з головною брамою височіє дзвіниця). Навпроти основних воріт стоїть храм на честь ікони Божої Матері «Животносне Джерело». По периметру розміщені келії, будинок настоятеля з домовою церквою, трапезна та господарські споруди. Трохи осторонь, перед головним входом, збудована каплиця матушки Аліпії з її мощами.

Велич Свято-Покровського монастиря

Ця духовна перлина названа на честь жінки, яка мала особливий дар: вона цілювала людей. Роблячи добрі справи, матушка Аліпія натомість нічого не вимагала, віддаючи свій дар людям безкорисно. До неї

зверталися з усіх куточків тодішнього Союзу, їхали здалеку — і не дарма. Надзвичайний дар жінки цілював усіх! Вона лікувала пухлини, загоювала рани та опіки, зупиняла кровотечі. І досі феномен її дивовижного таланту є нерозгаданим. Хоча що тут гадати? Бог нагородив її за страждання. Допомогаючи людям, вона насамперед допомагала собі. Адже не пізнаєш щастя, коли живеш для себе. Вона віддавала себе людям і тепер навіки залишиться в їхніх серцях.

Пройшов час. Зараз на місці маленької хатинки, де жила старенька Аліпія, видніється величний монастир, що носить її ім'я. Сюди йдуть нужденні, хворі, люди, які втратили надію. Сила матушки не покинула цих місць. З небес вона продовжує цілювати тих, хто цього потребує.

Сьогодні. Монастир кличе прихожан з усіх куточків світу. Кожен знає — матушка Аліпія допоможе. Осінній недільний ранок, відчутні пориви вітру, з неба скупко посміхається сонце. Я заходжу до монастиря і раптом відчуваю, як у мою душу

проникає абсолютний спокій. Очевидно, таку сильну енергетику має це місце. Зненацька всередині щось починає шеміти, на очі навертаються сльози. Кажуть, сльози в такому місці — радість: душа очищається.

Вийшовши на вулицю, помітила, що сонце посміхається щедріше. Атмосфера зігриває. Йду до наступного приміщення. Там лежать мощі святої Аліпії. Я ще не знаю їхню силу, але з'являється віра...

Так я вперше відвідала це чудове місце. З почутими історіями про цей монастир оправдалися і мої сльози, і раптовий спокій. Однак ніякими словами не можна передати це відчуття.

Голосіївське диво зачаровує. Тут поринаєш в стан цілковитого спокою, починаєш вірити у неможливе. Чудовий красвид, витончена архітектура. Іншими словами: зовнішній вигляд місцини гармонує з його внутрішньою красою. Це не розмальована набережна, не старовинний замок. Це місце — частинка раю на Землі. Місце, яке відсуває буденність, матеріальність на задній план і залишає лише ідеальне, духовне.

На власні очі переконалася, що тут справді творяться чудеса. Варто лиш у це повірити!

Ніна Гошуренко

Покровський чоловічий монастир. Голосіївська пустинь

Радимо приготувати

Капустяна шарлотка

Необхідно: 3 яйця, 1 ч.л. цукру, 0,5 ч.л. солі, близько 100 г борошна, 1 ч.л. негашеної соди, трішки чорного меленого перцю.

Для начинки: 500 г пекінської капусти, можна й звичайної. Посолити її, поперчити.

Приготування: яйця збити з цукром, перцем і сіллю. Додати борошно з содою. Перемішати, вийде тісто густої сметани. Висипати капусту. Все змішати і вилити у форму, застелену пергаментним папером. Випікати в духовці до готовності. Подавати шарлотку холодною, нарізавши її на порційні шматочки.

Тетяна Кривиченко, м. Черкаси

24 Листопада

ЦЕЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

* У Самоа – день жінок.

Народилися такі особистості:

Марія Башкирцева – письменниця і художниця, яка з дев'ятирічного віку жила в Західній Європі, зокрема в Парижі. Авторка «Щоденника». Уродженка села Гавронці поблизу Полтави; **Микола Вороний** – український письменник, перекладач, режисер, актор. У 1917 році був одним із засновників і режисерів Українського національного театру; **Дейл Карнегі** – американський психолог, педагог, лектор, письменник, автор відомих книг «Як завойовувати друзів і впливати на людей» та «Як перестати турбуватися і почати жити»; **Франк Дюваль** – німецький співак. Був дуже популярний на початку 80-х рр. як виконавець романтичних балад.

Цей день в історії позначений такими подіями:

1615 рік. Відбувся шлюб короля Франції Людовіка XIII й дочки іспанського короля Філіппа III Анни Австрійської. Подружжю було по 14 років.

1639 рік. Англійський астроном-любитель Джеремі Горрокс вперше спостерігав проходження Венери по диску Сонця.

1642 рік. Голландець Абель Тасман відкрив острів біля берегів Австралії, названий його ім'ям – Тасманія.

1859 рік. Вийшов у світ перший тираж книги Чарльза Дарвіна «Походження видів...». Весь тираж розійшовся в перший день виходу книги.

Іменини у Віктора, Максима, Стефанії та Федора.

Творчість наших читачів

У ПРОСВІТІ
ЗАСНІЖЕНИХ НЕБЕС

* * *

Осені верховіття
Прагне до вищих мас.
Злеті й падіння хитрі
Фотографує час.

Осені правда личить
Посмішці та душі.
Тільки ховає звичай
Вічне в своїй руці.

Фотографічна осінь
Зміє дощами час.
Неба лиш зверхня просинь
Прагне униз – до нас.

* * *

Хвилі стелить по асфальту вітер,
Білі хвилі спінених чудес.
Холодно, але душа зігріта
В просвіті засніжених небес.
Визирає ангел із туману
Білої, несивої Зими,
І мене, по-зимньому рум'яну,
Обіймає сніжними крильми.

* * *

Дощу осіннього така чарівна втома
У голосінні вітру, у гілках.
Під кроною затишніше і хмільно
Дарує жовтень ніжні почуття.
Душа тремтить... У пісні – невагома.
І серце багряніє по роках.
І сонце хитро заграє вечірне,
Удосвіта сповідавши буття.

* * *

Пам'яті вічні зірки
Впали в осінню журбу.
Косять слова говірки
Душу, як пізню траву.
Плине по небу шлях
Молочний чи боляче мудрий.
Душу шукаю в зірках
І пам'ять збираю у груди.
Серця подих у такт
Наспівує осені скерцо.
Пізню мелодію рук
Ховаю. І журиться серце.

Оксана Ланська

З ювілеєм!

КРАСНОВУ Олену Валеріївну — інженера-технолога ЦЛ із 30-річчям.

ПОЧТАРЬОВУ Ірину Вікторівну — інженера-технолога комбінату громадського харчування, голову цехового комітету із 55-річчям.

ЯРОВУ Олену Григорівну — старшого хіміка централізованого відділу технічного контролю із 50-річчям.

ЯЩЕНКА Валерія Володимирівна — котельника управління капітальних ремонтів із 45-річчям.

БУГАЄНКА Сергія Анатолійовича — апаратника підготовки сировини цеху М-7 із 50-річчям.

ЧОРНОГО Сергія Григоровича — старшого майстра зміни цеху К-6 із 25-річчям.

ГЕРАСИМЧУК Вероніку Володимирівну — начальниці дослідної лабораторії центральної лабораторії із 30-річчям.

РЕГОТУНА Михайла Павловича — майстра РМЦ із 40-річчям.

УМАНСЬКОГО Богдана Анатолійовича — начальниці дільниці цеху господарської діяльності із 40-річчям.

СТАДНІЧЕНКО Валентину Миколаївну — прибиральницю службових приміщень цеху М-9 із 30-річчям.

ПОНОМАРЕНКА Михайла Володимирівна — майстра зміни цеху хімводоочищення із 25-річчям.

ГОЛОВКА Михайла Івановича — електрозварника ручного зварювання цеху М-9 із 65-річчям.

ЯСЬКА Павла Валерійовича — водія автотранспортного цеху із 50-річчям.

МОЛЧАНОВУ Фотинію Валеріївну — апаратника повітроподілу цеху К-3 із 30-річчям.

ДОНЕНКО Катерину Віталіївну — контролера якості продукції і технологічного процесу ЦВТК із 30-річчям.

МАЗУРЕЦЬ Анну Миколаївну — рентгенлаборанта МСЧ із 30-річчям.

КОСЕНКА Віталія Васильовича — майстра зміни цеху К-3 із 60-річчям.

БЕЗПАЛОГО Сергія Юрійовича — майстра з ремонту обладнання цеху М-2 із 35-річчям.

БЕЛИШ Ольгу Анатоліївну — слюсаря-ремонтника цеху М-9 із 45-річчям.

ІВАНОВА Олега Геннадійовича — слюсаря КВПіА цеху К-1 із 45-річчям.

БАЛАНДУ Андрія Тарасовича — електромонтера ремонтно-механічного цеху із 30-річчям.

ШКУРО Оксану Юріївну — лаборанта хімічного аналізу ЦВТК із 45-річчям.

ДАНИЛЯКУ Дмитра Васильовича — начальника дільниці цеху К-1 із 35-річчям.

САНДЕЦЬКОГО Олександра Борисовича — начальника цеху водопостачання і промислової каналізації із 55-річчям.

ЦИБКА Юрія Олексійовича — слюсаря-ремонтника цеху централізованого ремонту із 45-річчям.

МІЩЕНКА Володимира Леонідовича — електромонтера цеху ВПіПК із 50-річчям.

КЛИМЕНКА Владислава Олександровича — електромонтера цеху електропостачання із 45-річчям.

МЕЛЬЦОВА Сергія Євгеновича — майстра цеху електропостачання із 35-річчям.

КОС Ірину Віталіївну — інженера з охорони праці управління капітальних ремонтів із 55-річчям.

ОЛІЙНИК Олександр Володимирівну — старшого майстра виробничої дільниці ЦВТК із 40-річчям.

Бажаємо, щоб життя дарувало вам тисячі щасливих можливостей і кожна з них була використана вами на всі сто відсотків. Удачі, здоров'я і благополуччя.

Визначні ювілеї працівників «Азоту»

Найбільший талант ювіляра — бути чудовою людиною

Ніби тільки вчора 27-річний Анатолій Миколайович Дядюра переступив поріг цеху очистки промислових і стічних вод Черкаського «Азоту», а непомітно пролетіло вже 23 роки.

Народився Анатолій Миколайович 20 листопада 1965 року в селі Червона Слобода. Тут пройшли його дитячі та шкільні роки. У 1986 році закінчив Виборгське авіаційно-технічне училище, а у вересні 1992 року розпочалася його трудова біографія на Черкаському «Азоті».

Свої перші професійні здобутки та майстерність в цеху ОПСВ Анатолій Миколайович почав напрацьовувати з посади машиніста газодувних машин, а в 2006 році обійняв посаду майстра зміни. Вимогливий, справедливий, доброзичливий, турботливий, ввічливий, порядний, уважний до колег, людина з чудовим почуттям гумору — такої характеристики заслуговує наш шанований ювіляр у рідному колективі. Його улюбленими захопленнями були й залишаються спорт та риболовля. А ще неабияке задоволення він отримує від проведеного часу на дачній ділянці, яка завжди дбайливо доглянута. Руку справжнього господаря тут відчуває багато різних рослин, плодівих кущів. Та найбільшою окрасою дачі є власноруч створене озеро, на хвилі якого гойдаються річкові лілії — білі, рожеві, жовті, а поруч шелестить пахуча лепеха. І ніхто не скаже, що це озеро штучне!

Анатолій Миколайович досить гостинна людина. На дачі відпочиває не лише з родиною, а й запрошує друзів, знайомих. Завжди щедро пригощає їх вирощеними фруктами. Його надійною підтримкою у ньому є дружина Вікторія Степанівна та донька Іванна, якою він

Анатолій Миколайович Дядюра

неабияк пишається. А ще він є люблячим сином, турботливо ставиться до мами, часто її провідусь, допомагає. Мати такого сина — велика гордість. Анатолію Миколайовичу при народженні Бог подарував найбільший талант — бути чудовою людиною! Він без перебільшення викликає симпатію в усіх членів колективу.

З нагоди золотого ювілею зичимо дорогому Анатолію Миколайовичу аби зроблене ним добро поверталось йому сторицею, а в оселі завжди панували мир, злагода, достаток і любов!

Колектив цеху ОПСВ

ПАТ «АЗОТ»-2015 У ЮВІЛЕЙНИХ ДАТАХ

Рік, що вже добігає до фінішу, подарував колективу азотівців чимало ювілейних дат. Найзначимішою є 50-річчя одержання першого аміаку. Саме з цієї події, до якої причетне покоління ветеранів праці, й розпочинається історичний літопис Черкаського «Азоту». Заслуги виробників-першопрохідців, які зробили значний внесок у становлення й розвиток підприємства, були відзначені почесними грамотами та медалями.

Ювілейні урочистості з нагоди піввікового ювілею ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM у поєднанні з професійним святом Днем хіміка пройшли в найбільшому мистецькому закладі області – Палаці культури «Дружба народів», який цього року також відзначив творчий ювілей – 35-річчя діяльності. Серед його вихованців – відомі діячі культури та мистецтва.

У форматі феєричного свята на сцені цього закладу пройшов концерт до Міжнародного дня захисту дітей.

У жовтні підшефна «Азоту» школа №21 відзначила півстолітній ювілей. Урочистості пройшли в ПК «Дружба народів». З цієї нагоди представники хімічного підприємства подарували школі сучасний великий телевізор та ноутбук.

ПК «Дружба народів» – 35 років

Вітання з 50-річчям «Азоту»

Ювілей підшефної школи №21

Святкові заходи з нагоди «дня народження» Черкаського «Азоту»

Обласна газета «Черкаський Азот»

Засновник: Публічне акціонерне товариство «АЗОТ» м. Черкаси
Газета заснована у 1980 році.

Реєстраційне свідоцтво ЧС №734ПР від 21.12.2011 р.

Адреса редакції: м. Черкаси, вул. Першотравнева, 72

Телефони: редактора – 392550; кореспондентів – 392352.

E-mail: press@azot.ck.ua

Виходить два рази на місяць, мова змішана (укр., рос.)

Матеріали підготовлені Прес-центром ПАТ «АЗОТ». Інформація з газети не може бути використана іншими ЗМІ без погодження з Прес-центром.

За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.

Газета зверстана Прес-центром ПАТ «АЗОТ».

Начальник Прес-центру Євдокія Мацюкіна.

Наступний номер 08.12.2015

Друк – ТОВ «Пресс-Інформ» м. Черкаси, вул. Ордонікідзе, 56. Друк офсетний.

Обсяг – 1,86 умовн. друк. арк.

Тираж 2500 екз.

Зам. № ПІ-0001107.